

122. møde.

Tirsdag den 29. april kl. 14.

Formanden: I skrivelse af 25. d. m. meddeler udenrigsministeren, at han ønsker mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om Det nordiske Råd.

I skrivelse af 25. d. m. meddeler fru Johanne Dahlerup Petersen, at hun ønsker at modtage det ved medlem for Frederiksborg amtskreds, minister for offentlige arbejder Victor Larsens død ledigblevne mandat.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om tillæg til lov nr. 28 af 15. februar 1924 om indenlandsk skille-mønt.

Valgt blev: *Th. Mikkelsen, Andreas Hansen, Kolbjørn, Johs. E. Larsen, Wiggo Larsen, Bollerup Madsen, Peter Nielsen, Holmberg, Jensen-Brobj, Martin, Poul Møller, Hans Hansen (Baagø), Erna Sørensen, A. C. Normann og Tholstrup.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om en dansk besættelsesstyrke i udlandet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5841; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3765).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, ikke kan være tilstede, skal jeg på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Jeg kan meget vel se, at forslaget kan friste til etablering af en større diskussion om internationale forhold, herunder ikke mindst Tysklandsproblemet, men da vi jo ved, at der i næste uge vil blive en udenrigspolitisk debat i denne sal, vil jeg finde det helt malplaceret at falde for fristelsen i dag. I hvert fald skal jeg for mit vedkommende modstå

den og nøjes med at tilsige mit partis medvirkning til forslagets hurtige gennemførelse.

Arnth Jensen: Det foreliggende forslag går ud på en forlængelse af en allerede given bemyndigelse til forsvarsministeren, og vi finder ligesom den socialdemokratiske ordfører, at en større debat om dette forhold i dag ikke er formålstjenlig. Den foreslåede udvidelse, bl. a. med en artilleriafdeling, må vel ses som et led i hele beredskabs tjenesten, idet kommandoet sammen med nordmænd og briter jo udgør Nordatlantens sydlige fløj. Vi har ikke noget at indvende imod dette, og jeg anbefaler forslaget til hurtig gennemførelse.

Carsten Raft: Jeg skal følge de to foregående ærede ordførere i den udmærkede skik ikke at motivere en ting, der i og for sig foreligger så klart som det pågældende forhold. Forholdet er jo det, at der både internationalt og militært er rimelig motivering for de pågældende styrkers anbringelse, og der er også bedre uddannelsesforhold det pågældende sted. Det er det indtryk, alle, der har besøgt kommandoet, har haft, at de tjenstgørende værnepligtige indenfor kommandoet i og for sig betragter tjenesten der som bedre end tjenesten hjemme, ikke fordi man lægger megen vægt på det eventyrlige i at rejse udenlands, men der er nu den realitetsindstilling hos det mandskab, der gør tjeneste i kommandoet, at de gerne vil være under forhold, hvor de har nemt ved at lære noget, og hvor tingene er lagt til rette til en effektiv uddannelse, sådan som tilfældet er her.

Jeg synes, der er grund til at nævne det for det danske folk tilfredsstillende i, at man fra tysk officiel side med tilfredshed ser denne overenskomst forlænget. Netop på et tidspunkt, da der har været en lille smule uro omkring hærens forhold, kan det fremhæves, at den måde, hvorpå danske — og forsåvidt da også norske — soldater optræder her på steder, hvor man ellers har været vant til en brysk og anmassende militarisme, den beskedenhed, den stilfærdighed, den taktfølelse overfor den øvrige befolkning, den naturlige disciplin, uden at man tramper andre over tæerne, de udviser, er en sådan, at vi kan være de unge bekendt, der sendes derned. Der har ikke været brug for de pågældende tropper, vi håber, der aldrig vil blive det, men alligevel kan det med god grund bemærkes, at dette afsnit i den danske hærs historie har været til megen hæder for den danske hær. Den afslutning på en uhyggelig periode eller episode